

Tisztelt Gyászoló Rendtársak!

Az ember halálos ágyán minden összeér. A bűn és megbocsátás ölelkezik. A közelgő halál és az örök élet érinti egymást, az emberi és az isteni eggyé válik.

Hitünk nagy titka: Nem mi, hanem Isten választ bennünket. Mielőtt bárki emberfia dönthetne felőlünk, „Anyánk méhében Ő szövi testünket”. Mielőtt ember hozzánk érhetne, Isten már „titokban formál minket”. Öröktől fogva a „tenyerére rajzol”, „kezének árnyékában rejteget” bennünket. A Biblia nemes egyszerűséggel ezt így fejezi ki: „Isten előbb szeretett”.

Létezik egy közmondás a holtakkal kapcsolatban: „De mortuis nil, nisi bene”. A köztudatban ez így él: A holtakról jót, vagy semmit. Helyesen: A holtakról semmit, ha csak nem jól.

Fra Giacomoról, szeretett Nagymesterünkről jól szólni, nem csupán feladat, hanem szíves kötelesség. Életműve mind az olasz nemzetnek, mind a Szuverén Máltai Lovagrendnek, mind az egyetemes kultúrának hatalmas java. Ragyogó képességeivel mindvégig szolgálni akart.

Származása, társadalmi helyzete, világnézetbeli felfogása senkit sem zárt ki köreiből, miközben mindenki felismerhette hányadán is áll vele. Soha senki előtt nem hallgatta el véleményét és mindenki tisztában lehetett azzal, hogy mit gondol felőle. Nagyszerű egyensúlyban volt nála önérzet és saját hibáinak ismerete. Nyugodt, derült magasságban élt, érdekek felett. Tömeggé sosem vált, pedig emberkerülő sem volt. Lényétől távol volt a látszat, a hamisság, a kirakat. Valódi volt az aranya, a szíve, a szava.

Elhangzott nyilatkozataiból mindenki megtudhatta bátorságának titkát: Egyik lábával a sötét árnyékot is vető világban, a másikkal pedig az isteni szeretet fényében élt.

Fra Giacomo, Nagymesterünk élete a láng története. Kigyúlt ajándékképpen, mert egy rejtelmes kéz világosságot és életet akart. Lobogott szüntelenül, hívogatva, szelíden és hatalmasan, s mindenki érezte, hogy ez a láng ajándék. Nem kímélte magát, öröme telt abban, hogy a máltai szolgálatban ellobog.

Földi világunkban legnagyobb jótétemény a fény. Tulajdonképpen sötétségben ülő nemzetség az ember, s mindenekfelett világosságra van szüksége, hogy lásson, tájékozódjon, rendet teremtsen, s a temérdek zűrzavarból felépítse a művelődésnek otthonos hajlékát, amelyben megtalálja önmagát és emberhez méltó életet él.

Fra Giacomo, Nagymesterünk ezen a földön akart világosság lenni, mert egy ellensége volt, az a sötétség, amely erre a földre nehezedett.

Tisztelt Gyászoló Rendtársak! Jézus arra biztat bennünket, hogy a világhoz való tartozástól, az Istenhez való tartozás felé haladjunk. Jézus nagyon reális, amikor a világról beszél..... gyűlöletről, árulásról, üldöztetésről, háborúról. Nincs utalás arra, hogy a világ sötétségének ezen jelei valaha is megszűnnének. Mindezek közepette, mégis élhetünk úgy ebben a világban, hogy közben Isten országához tartozunk, amit a halálnál is erősebb szeretet hordoz.

Akik megismerték Isten örömét, azok nem tagadják a sötétség létezését, de meggyőződésük, hogy a sötétségben világító fényben jobban lehet bízni, mint magában a sötétségben, s hogy egy kicsinyke fény is elég ahhoz, hogy nagy sötétséget eloszlasson.

Kedves Gyászoló Rendtársak! A kapcsolatok, amelyek egymáshoz fűznek bennünket, a természetes élet kapcsolatai. Érintkezés közben átforrósodhatnak, kihűlhetnek, megszakadhatnak. A legjobb esetben is valószínűtlenül törékenyek, ideig tartók.

Életünk utolsó pillanatában ezek megszűnnek. Közös utunk véget ér. Ami e megrázkódtatásban is érvényes, az az, ami mindenkor abszolút érték volt életünkben, s ez a szeretet. Semmi más, csak a szeretet. S belőlünk, s szerzeményeinkből is csak az, amit e természetfeletti fény álvilágított.

Tisztelt Gyászoló Rendtársak! Fra Giacomo, Nagymesterünk meghalt. Vége lett a drága együttlétnek, s vége a rettenetes szenvedésnek és a haláltusa óráinak is.

Fra Giacomo, a Szuverén Máltai Lovagrend Nagymestere elment, ám felejthetetlen. Tegnap még láttuk az arcát, s most egymás arcát fürkésszük. Emlékezünk a hangjára, s most csend van.

Urunk Jézus Krisztus szeretetébe ajánljuk Őt, Aki ugyanaz tegnap, és ma, és mindörökké.

Budapest, 2020. május 7.

P. Kozma Imre OH; Ch.G.C.C.H